

Til Gausdal kommune

17.11.2019

Høring av kommuneplanens arealdel 2019 – 2030.

Frist 25.11.2019

Til lykke med dette arbeidet, det er ei utfordring nå som utviklinga går så fort. En skal både holde beina på bakken og sjå langt nok fram. Jeg nevner et par eksempler (etter hukommelsen) som en kanskje kan lære av. I 1970 ca. stod vegvesenet klar til å bygge ny veg langs elva/baklia fra Jørstadmoen til Linflåa og inn på 254 nord for ysteriet, men kommunen takka nei av hensyn til Follebu. Tenk på hvilke muligheter kommunen har gått glipp av her for utvikling av Segalstad bru sentrum og for grei trafikkavvikling. Kummen ved renseanlegget på Skei kunne også vært god å ha som buffer og beredskap. Samle om dagen og tømme om natta. Ved anlegg av ny fv. 254 i 1979 var det planlagt gangveg som ikke ble noe av fra Volegutua til Bruvangsvegen. Det hadde vært lurt å holde muligheten for denne åpen.

I delplaner og i denne ser jeg at bare er det som er innenfor planområdet behandles, ikke samhandling med eller konsekvenser for det som er utenfor. I denne planen kan det være nyttig å se til våre nabokommuner, vårt felles arbeids- og handelsmarked.

Til de mest kjente attraksjonene hører vel også fjellet med destinasjonene Skeikampen og Espedalen, Peer Gynt vegen og Langsua nasjonalpark. Skeikampen alene trekker vel flere tilreisende/gjestedøgn enn de andre til sammen? En må være bevisst på at de som kommer tilbys muligheter til å bli i bygda lengst mulig.

Fjellområdene er det viktigste råstoffet vi har for produksjon og salg/eksport av naturbaserte produkter. Her krysser allemannsretten og vern av natur med næringer som hele tida må være i front med produkter som markedet etterspør. Her skal tradisjoner leve, her skal «det man har kjøpt» vare og vedlikeholdes, her skal det være rom for nyskapninger. Alt dette er det ingen som eier, derfor ligger et stort ansvar på kommunen for å ta et overordnet eierskap. Kommunen skal ikke bare legge til rette for å skape arbeidsplasser og skatteinntekter, den må også sørge for at disse blir utvikla og sikra framover. Arbeidsplasser i reiselivsnæringen, skaper også arbeidsplasser og næringsgrunnlag i bygda. Kommunen skal også ha betalt den infrastrukturen som ligger der. Det betyr at kommunen må stimulere til eller ta initiativ til produktutvikling og markedsføring gjennom samhandling med næringslivet og velforeningene. Tilbudene på fjellet er i hovedsak utviklet for nordmenn. De store eksportmarkedene vil ha sine produkter, blant annet hotellrom. Det vil også brukerne av Skeikampen arena. Den inviterer til å arrangere eller være vertskap for store konkurranser som vil bidra til å sette destinasjonen på kartet, det kan også turløp på ski og sykkel gjøre, for eksempel. Her vil hele fjellet og bedriftene langs Peer Gynt vegen være aktuelt.

Skeikampen domineres nå av utbyggere. Når disse har fått igjen deler av eller hele sin investering, er de ferdige med å markedsføre og utvikle Skei. Hvem sørger da for at kjøperne fortsatt blir og får det de har kjøpt, at det utvikles? I dag fungerer Skeikampen booking og Skeikampen pluss utmerket for å holde hjulene i gang. Bakker, løyper og stier, sykkel og golf – «ingen over, ingen ved siden». Men en felles markedsføring, en felles produktutvikling? Tenk på de mulighetene som ligger der og som er av de beste i landet, som et grunnlag for nye attraktive produkter! Det har jo allerede kommet tydelige signaler fra brukere. Skeikampen har en skarp profil fra naturens side, men ellers?

Konsekvenser som bør vurderes?

En side ved den omfattende utbygginga fra Slåsetra til Raudsjøen er at grunnen ikke lenger tar imot regnvatn på samme måte som før. Fins det plass for godkjent deponering av snø som må kjøres bort?

En annen side er den økte biltrafikken til og fra. De siste 10 årene har kommunen fått henstillinger om å gjøre noe med trafiksikkerheten for oss som bor langs fv. 254 uten at vi ser noen resultater. Jeg ber om at planen stadfester gangveg fra Volegutua til Bruvangsvegen og at de tre manglende busslommene i Åndsreppen blir prioritert. De betjener tross alt den største grenda på strekningen Svingvoll-Segalstad bru med ca. 40 husstander og 10-12 skolebarn og er uten skiltet busstopp og -lommer.

Den gamle tabben i Follebu må ikke gjentas, det må ikke stenges for den planlagte traseen for fv. 255 ovenfor sentrum. Follebu har og vil neppe få, særlig handel fra gjennomgangstrafikken. Her er trafikkbildet så vidt kronglete at ukjente bilister har nok med å komme seg gjennom. Derimot vil den omfattende boligbygginga i Follebu gi godt grunnlag for handel og service i sentrum.

Med hilsen

Ivar B. Blekastad